

Bayer Zsolt: Vak Csiha furulyája

2013 március 15. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

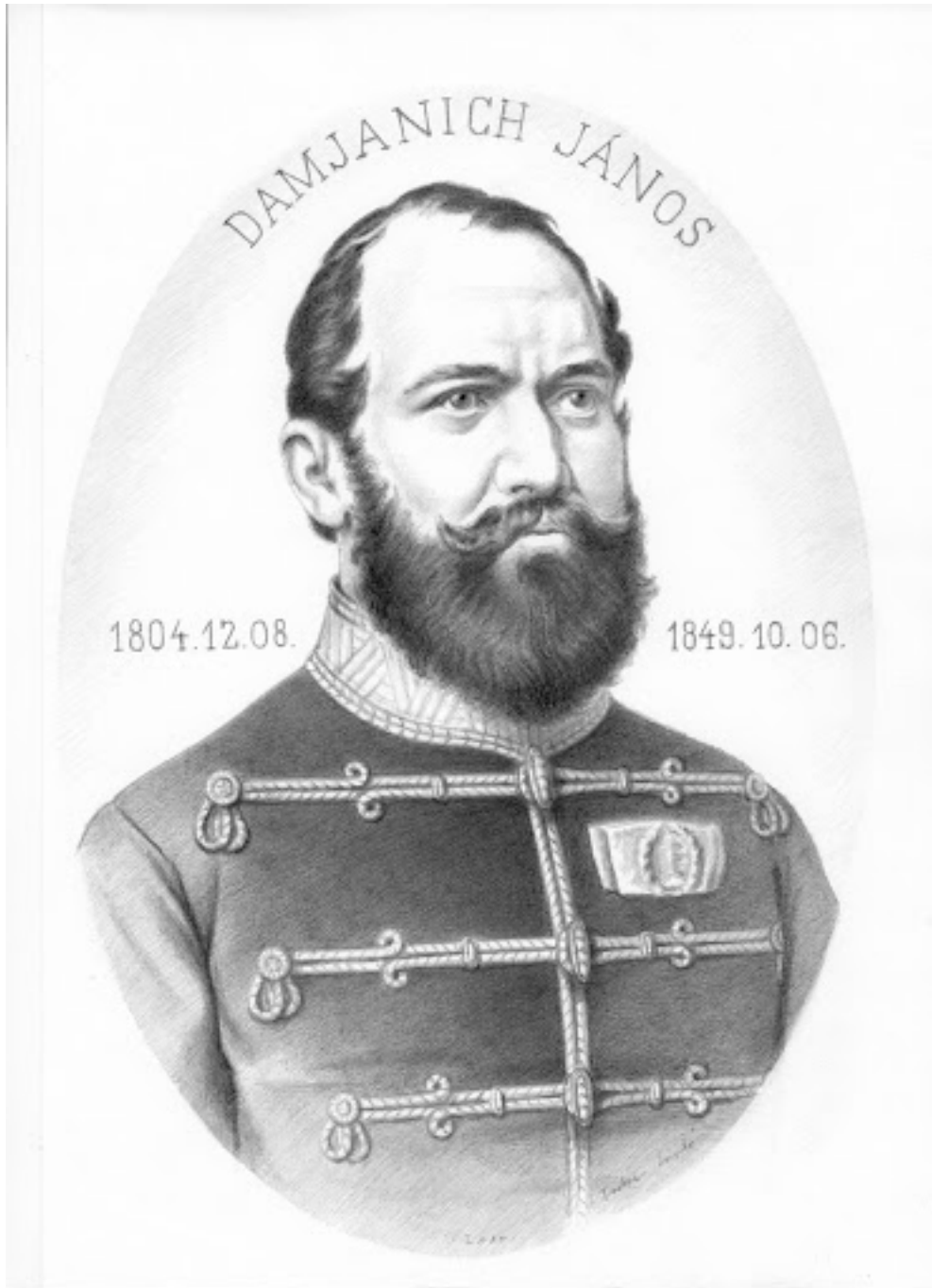
Még nincs értékelve

Mérték

Móra Ferenc egyik legszebb írása az 1848–49-es forradalom és szabadságharc korába vezet el bennünket. Az írás helyszíne Tápiószele, egy kicsike Pest megyei falu, ahová Bicske felé menet bevonulnak Damjanich János vörös sapkás honvédek.

Élükön maga Damjanich tábornok, a hatalmas termet?, szakállú h?s. A templomtéren álltak meg a magyar honvédek. A falubeliek pedig leterítették a földre egy köpönyeget, és arra hordták minden értéküket. Ékszert, pénzt, élelmet. „A hazának adjuk, fegyverre, katonára!” - mondták.

Végül egy öreg, vak koldus botorkált Damjanich elé. ? is akart adni valamit a hazának. El?bb a kutyáját ajánlotta fel, mert az volt a legnagyobb kincse. A tábornok szelíden visszautasította. Ezután a szépen faragott botját akarta odaadni a jó öreg, de Damjanich azt sem fogadta el. S amikor a sereg indulóban volt, harmadszor is el?került a vak koldus, és odaadta a tábornoknak csontnyakú furulyáját. Damjanich köszönte, s dolmánya alá rejtette a hangszert. Mi az eddigiekben az elgondolni való?

El?ször is az, hogy ma háborúzunk-e a szabadságunkért?

Másodszor az, hogy van-e valami, amiért odaadnánk minden kincsünket?

Harmadszor pedig, hogy ha semmink sincsen, vajon akad-e legalább egy csontnyakú furulyánk?

Az els? kérdésre az a válasz, hogy igen, sajnos háborúban állunk. Nem csak mi, mindenki. Világháború van most,

csak ezt a háborút nem fegyverekkel vívják egyel?re, hanem pénzzel. S e pénzzel vívott háborúnak tétje a szabadságunk és a jöv?nk.

A második kérdésre nem tudom a választ. Nem tudom, van-e ma valami, amiben az egész magyar társadalom egyetért, s amiért képes áldozatot hozni. Csak remélem, hogy talán van ilyen. Azt viszont tudom, hogy a társadalom egyik fele képes áldozatot hozni a szabadságért és a jöv?ért. S azt is hiszem, hogy a társadalom másik fele is képes erre, csak még nem tudja, még nem hiszi el, hogy ez a tét.

Felebarátaink egy jelent?s része azt gondolja, mindössze az a baj, hogy nem a baloldal van hatalmon. S ha a baloldal lenne hatalmon, minden gondunk-bajunk megoldódna egy pillanat alatt. Ne haragudjunk rájuk, ne vessük meg ?ket ezért. Legyünk türelemmel. Mindig annak kell türelmesebbnek lennie, aki tudja és ismeri az igazságot.

S mert mi tudjuk az igazságot, és tudjuk, hogy mi a tét, ezért van válaszunk a harmadik kérdésre is. A mi csontnyakú furulyánk, amit odaadhatunk a hazának, ha már semmink sincsen, a hit és a megértés. Hit abban, hogy a jöv? záloga a jelen megnyerése és a kitartás. Hit abban, hogy ezer helyr?l támadva, gyalázva, kitesztítva és kigúnyolva is mennünk kell tovább a megkezdett úton, mert nincsen más út. Mert minden más út visszafelé vezet, az elmúlt nem nyolc, de hatvan év felé. Hinnünk kell abban, amiben hittek a magyar honvédek: hogy bármekkora is a túler?, az igazság velünk van. Az igazság és a jöv? pedig a szabadság és a béke. Az igazság a Haza. S meg kell értenünk azt is, miért fenekednek ránk olyan sokan és olyan sok helyr?l. Azért, mert megsértettük érdekeiket, mert a Hazát el?bbre helyeztük, mint az ? anyagi jólétüket, azért, mert elvettük a biztos és eddig soha, senkit?l sem fenyegetett pénzüket. Mások pedig azért fenekednek ellenünk, mert félrevezették és becsapták ?ket azok, akik a Hazát soha nem féltik, csak azt, amit a Hazából kisajtolhattak mindeddig. Ha ezt megértjük, mindjárt tudjuk harag nélkül szemlélni az ellenünk feneked?, gy?lölköd? arcokat. Tehát a mi csontnyakú furulyánk a hit és a megértés.

S hogy miért van erre szükség ebben a háborúban? Móra Ferenc ezt is elmeséli:

„A bicskei csatában az ellenség els? golyója Damjanich tábornokot találta. A csaták h?se hátra zökkent a nyeregben. A másik percben már kirántott karddal vágatott el?re.

- Nincs baj, fiúk! - nyugtatta meg elsápadt tisztjeit. - Csak megütött az ostoba golyó, de egyéb kárt nem csinálhatott. Megakadt valamiben.

Egy óra múlva vége volt a bicskei csatának. Az osztrák f?be harapott, vagy elinalt, mint a nyúl. A pirossapkások kergették ?ket a tábori tüzek világánál egy darabon. Maga Damjanich fáradtan telepedett a t?z mellé. Ahogy ott könyököl, érzi, hogy valami töri az oldalát.

-Ugyan mi lehet az? - gombolta ki nagy kíváncsian a dolmányát. Vak Csiha furulyája volt. Csontnyaka széttörve, benne a megakadt golyó. Az mentette meg aznap a hadak oroszlánjának életét.”

Hát ezért. A hit fog megmenti bennünket. Mindannyiunkat. Azokat is, akik nem képesek hinni, csak gy?lölni.

Bayer Zsolt - magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN

DVD

A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
